

Статуята бѣ изправена. Около нея насѣдаха на малки столчета — отлѣво българитѣ, отдѣсно аваритѣ. Започна се угощение-то. Поменътъ продължи 7 дни и 7 нощи. На седмия день пристигна пратеникъ на аварския ханъ Хаганъ, който донесе подаръкъ отъ аварския народъ за голѣмия тѣхенъ приятелъ-покойникъ. Сжщевременно пратеникътъ донесълъ отъ Хагана следното известие:

„Азъ, Хаганъ, великиятъ ханъ на аваритѣ, владѣтельтъ на седемтѣ области, избрахъ между васъ българитѣ Орхана за мой служителъ и вашъ господаръ. Той ми бѣше вѣренъ. Най-великиятъ богъ повелява, щото последното желание на вѣрния служителъ да бжде изпълнено. Орханъ, предчувствувайки своя край, преди да издъхне, е казалъ на моитѣ аварски първенци, че желае: неговъ замѣстникъ и управителъ на българския народъ да бжде Куртъ“.

Присжтствующитѣ авари съ високъ гласъ одобрили това желание на Орхана.

Тогава Куртъ стана и каза:

— „Великиятъ богъ, наистина, иска да се изпълни последното желание на моя вуйчо. Кога той умираше, при него бѣхме само азъ и майка ми. Последнитѣ думи, които той изрече бѣха: — „жрецътъ каза, че въ годината $7 \times 7 +$ годината, когато аваритѣ завладѣха татковината ни, отъ хански родъ ще се роди освободителтъ на народа. Той ще провъзгласи свободата въ годината $77 +$ годината на завладяването“.

— Това време дойде и азъ съмъ длъженъ да изпълня желанието на великия богъ, волята на народа и на вуйча си. Страната на нѣкогашнитѣ велики ханове, която толкова години бѣ поробена, днесъ е **свободна**. Азъ стѣпвамъ на трона на моитѣ прадѣди.

* * *

Измжчениятъ български народъ се сплоти. Аварскитѣ първенци бѣха прогонени. Куртъ положи основа на нова силна държава.

Този освободителъ на българитѣ отъ аварското иго, който учеше народа да живѣе въ миръ и съгласие и даде сжщия съветъ на синоветѣ си, негови наследници, ние познаваме въ историята съ името **Кубратъ**.

